

A CO MĀ•RĀ•D VĀ•Ā PES?

ĀšterĀ½, 06 Ā™Ā-jen 2015

S pĀ™ichodem psa do rodiny se zmĀnila spousta vĀcí. Pro mĀ› asi nejvĀtšcím pozitivem bylo, Āže jsem dostala novou nejohodnĀjšcím a nejohodnanĀjšcím. Pesan u nás naštel nový domov, lásku a pravidelnou stravu. A hlavnĀ› získal svoji „smeĀku“, a také spoustu nových stravovacích návykĀ. A já se zase dozvĀdĀla o psech spoustu jiných vĀcí, tĀ™eba o tom, po Āem (po jakém jídle) tajnĀ› sní...

Tedy kromĀ› toho, Āže ze všeho nejvíc mu chutná ucho jeho kamarádky Tiffany, to by mohl oĀuĀlávat celou hodinu, ovšem jen pokud mu to ona psí sleĀna dovolí. VĀtšcínou se tak dĀje poté, co Tiff vybělí jeho misku s granulemi, seĀere veškeré piškeré, kotky, co z nás vymámí, vychlemtá polovinu misky s vodou a obĀhne všechny pokoje, jestli náhodou nĀkde nenajde nĀjakou dobrĀtku. První den jsem pátrala po internetu, jaké granule jsou pro nĀ›j nejlepší, nejvýivnĀjšcím, nejprospĀjšcím a jaké rozhodnĀ› nekupovat. Desetikilový pytel za nekĀ™esĀanské peníze jsme nakonec prodali sousedce, protoĀže mu nechutnaly. O to víc poohlíhal po toastech s máslem a meruĀkovým dĀemem, bílé kávĀ› a vepĀ™ové peĀeni. Játrová paštika se stala pĀ™edmĀtem jeho touhy a mocného slinĀní, pro umĀlohmotnou krabiĀku od mandlové paštiny od Veselé pastyĀ™ky byl ochoten vrhnout se do odpadkového košce a riskovat dĀkladné vytĀ™epání za kĀĀi na krku.

Ovšem po nĀ›kolika mĀ›sících odkoukal vegetariánství od dcery a jeho jídlem nejoblíbenĀjšcím - hned po velkých mĀ›kkých granulích Chappi - se stala syrová mrkev. Kdykoliv jsem vzala do ruky onu oranĀovou zeleninu, pes si blaženĀ› lehal k mým nohám a sledoval mé ruce s hypnotickým zaujetím. „Spadne jí kousek, spadnehellip; no tak, spadni uĀ, paniĀko, aspoĀ kousíĀek aĀ ti spadne!“ DluĀno Ā™ict, Āže navzdory jeho úpĀnlivým pohledĀ nepadalo. KdyĀ jsem vyhodila okrájené odĀ™ezky mrkve do košce, zaĀal nĀ›kdy lítostivĀ› kníkat, v horšcím pĀ™ipadĀ› se zaĀal ládovat s hlavou v odpadkovém košci a musel být fyzickou silou vykázan na pelech, kde si nesouhlasnĀ› pobrukoval.

Dalšcím lahĀdkou se staly syrové brambory. Jejich slupky ho neskuteĀnĀ› lákaly. NĀ›kolikrát kvĀli nim i pĀ™evrátit košce s odpady, jen aby se k té dobrotĀ› nĀ›jak dostal. Neumíte si pĀ™edstavit jeho šastný výraz, kdyĀ se povedlo ukrást mi tajnĀ› celý brambor pĀ™ímo z kyblíku ve spíĀi. OpatrnĀ›, jako matka pĀ™enášcím ĀerstvĀ› nĀ›nátka, si ho odnesl na pelech a s blaženým výrazem se snaĀil seĀrat brambor dĀív, neĀ si toho všeho. O tom, Āže jsme zĀ™ejmĀ› dostali psa s pĀ™ímo sebevraĀednými sklony, svĀdĀí i skuteĀnost, Āže je samonakládací. I kdyĀ mi pĀ™i loupání Āesneku upadne kousek na zem. V tu chvíli je u nĀ›ho a jak mu, pane, chutná. NepomĀĀže mé varování, Āže to nesmí, Āže je to nebezpeĀné, protoĀže je to stejné jako nakladaĀ k okurkám. Āesnek v jakékoliv pomazánka, polévka nebo v omĀce, ho láká víc než maso. Ješcím Āže si ho neumí sám vzít z lednice, to by mohl riskovat, Āže bude mít brzy masíĀko naloĀené a stane se koĀ™istí hladových bezdomovcĀ, sídlících v pod mostem. Ovšem, je tu jedna vĀc, kterou neseĀere a neseĀere. ZpoĀátku mu nechutnal meloun a banán kdyĀ nĀ›kdy svĀma psíma oĀima od dĀtí vyloudil kousek, tak ho vĀdy jen oĀmoulal, pováel v hubĀ› a zase vyplivl. No z nĀ›ho Āasem stává labuĀník a meloun ani banán uĀ nevyplivuje. Zato s olivami se pĀ™ed ním nemusíme ubírat do soukromí. Mé oblíbené plnĀné papriĀkami nebo mandlemi mu nejedou. TakĀe, shrnuto na závĀr, není kousek jídla, který by našemu zlatíĀku nechutnal, aĀ na olivy. No, já jsem se je taky nauĀila jíst aĀ v pĀ›tatĀ™iceti letech. I kdyĀ, pĀ™epoĀítáno na roky psí, by je ten náš uĀ od loĀských narozenin mĀ›l mít rád takyhellip; ale nemá. Nebo i psĀ pĀ™icházejí tyto choutky aĀ v pozdĀjšcím vĀku? PAVLA VODOMĀŠRKA TAK NAPIŠTE: co vašeho ĀtyĀ™nozí spolubydlíci - jaké mají chutĀ?